

Omkring hedgefondene, som jo i virkeligheden har haft den største vægt både i hr. Frank Aens og hr. Jes Lundes indlæg, så synes jeg, det er på sin plads at nævne her – og det kan jo tages op under høringen – at så vidt jeg kan se, er det jo ikke hedgefonde, der har udløst krisen i Sydøstasien.

Jeg har ikke på noget tidspunkt afvist at forholde mig til eller diskutere, hvordan man kan begrænse den type spekulation, som hedgefondene står for, i øvrigt konstrueret af to nobelpristagere – jeg synes lige, det skal nævnes, når et af argumenterne for en tobinskat ofte fremføres med vægt ved at nævne, at det er en nobelpristager, der har konstrueret ideen. Jeg synes, at vi skal forbeholde os ret til at have begge ben på jorden og forholde os med sund sans til de forslag, der er oppe i tiden.

Jeg har givet mit bud på, hvordan man kunne begrænse hedgefondene, og det vil jeg gerne appellere til partierne i Folketinget om også at overveje, for hedgefondene er jo karakteriseret ved, at de låner penge til deres investeringer i almindelige kreditinstitutter, og det vil sige, at de kreditinstitutter, som kan være banker, selvfølgelig bør have en højere risikovægtning for den type lån. Det mener jeg er en vej, man også bør forholde sig til og inddrage i diskussionen.

Til hr. Thor Pedersen og til fru Gitte Seeberg, som kritiserer regeringen temmelig kraftigt, vil jeg sige, at de tal, der oplyses fra begge ordførerne, har ingen hold i virkeligheden. Der er ikke pålagt erhvervslivet en tocifret milliardbelastning over en årrække via pinsepakken. Finansudvalget har fået et notat over, der beskriver konsekvenserne af pinsepakken for erhvervslivet. Der er tværtimod tale om en lempelse.

Der er heller ikke tale om, at boligejere og pensionsopsparere er belastet i den størrelsesorden, som hr. Thor Pedersen nævner. Der er tale om, at vi dæmper stigningen i formueforøgelsen via stigende huspriser, og at vi dæmper væksten i det private forbrug. Et af vores problemer i Danmark er, at det danske forbrug er for højt.

Til fru Gitte Seeberg vil jeg knytte en bemærkning. Fru Gitte Seeberg kritiserer regeringen for at have ført en økonomisk politik, der ikke giver regeringen et råderum for at handle, hvis tiderne skulle blive dårlige. Til næste år vil der formentlig være et overskud på de offentlige finanser i størrelsesordenen 25 mia. kr. Hvis vi skulle komme i en helt ekstrem situa-

tion, hvilket intet tyder på, det er et tænkt eksempel, så ville Danmark inden for rammerne af konvergenskravene, traktatkravene, have et råderum på 60 mia. kr., hvis vi skulle agere. Så stort et råderum har Danmark aldrig nogensinde haft brug for for at afbøde et konjunkturedslag.

Til sidst skal jeg sige til hr. Peter Duetoft, at regeringen er helt enig i den opgave, der er med at støtte udviklingen i Øst- og Central-europa og presser jo på i alle sammenhænge, også i EU-sammenhænge. Jeg vil godt lige her sige, at det er jo bemærkelsesværdigt, hvor lidt de øst- og centraleuropæiske lande er blevet berørt af krisen – også af krisen i Rusland. Det siger jo noget om, at de lande har vidst, hvad de var naboer til, og har forstået at forholde sig til det. Jeg synes også, det er interessant at prøve at se, hvad det er for et mønster, de lande har skabt.

Til allersidst vil jeg sige til hr. Jacob Buksti og til hr. Jørgen Estrup og knytte hr. Kim Behnke og hr. Thulesen Dahl til i denne sammenhæng, uden at nogen skal misforstå det og drage forhastede konklusioner: Det er jo klart, at verdenshandelen i et åbent samfund skaber større sårbarhed, og derfor er det jo også vigtigt, hvis vi kan diskutere kapitalisme med markedsmekanismer, med et menneskeligt ansigt, men måske også med et moralsk ansigt. Der er ingen tvivl om, at demokratiet også betyder en forpligtelse til regeringer og politikere til at regulere, så der er menneskelig anstændighed, uanset hvor i verden vi er.

(Kort bemærkning).

Thor Pedersen (V):

Kun en reaktion på ministerens udsagn om, at de tal, som bl.a. jeg har brugt om pinsepakkens virkninger, er forkerte.

Altså en af hovedhistorierne i dagbladet Børsen er, at Økonomiministeriet og Skatteministeriet strider om virkningen. Jeg vil bare konstatere, at Skatteministeriet beregner, at den koster virksomhederne 10,1 mia. kr. over de næste fire år, og jeg sagde, at den koster 10 mia.

Når det gælder boligejerne, så er beregningerne af pinsepakken, at den koster boligejerne 28 mia. kr. over de næste fire år, og så siger ministeren, at det blot er penge, man tager, fordi boligerne er steget for meget i pris. Økonomiministeriet har selv beregnet, at hvis man tager udgangspunkt i 1975 i faste priser, så er pris-